

i Morgen, og der skulde ikke saa særlig mange Penge til, der skulde ikke de 60 Millioner til, som der i sin Tid blev fabled om, med nogle faa Millioner Kroner kunde Sagen have været ordnet, og det vilde jeg ikke have det mindste imod. Det har jeg erklæret atter og atter, og det erklærer jeg her igen, og saa var det maaske muligt at blive fri for de Beskyldninger fra den højtærede Ministers Side, at jeg er imod, at Regeringen køber ind, og at mit Ønske er, at Prisen skal drives op til 30 Kr. Tværtimod, jeg ønsker, at Ministeren skal købe ind, at vi kan bidrage til, at Prisen bliver holdt nede paa et rimeligt Niveau, jeg ønsker ikke, at Prisen skulde komme op paa 30 Kr. Den højtærede Minister vil erindre, at den Dag, da Prisreguleringskommissionen fastsatte Prisen paa Rug, som blev eksproprieret, var Dagsprisen paa amerikansk Rug, saa vidt jeg erindrer, 26 Kr. Jeg ansatte Prisen paa dansk Rug til 21 Kr., som var den Pris, den efter min Mening og efter samtlige foreliggende Oplysninger var værd. Det er fri Fantasi, naar den højtærede Minister paastaar noget saadant. Den højtærede Minister indser nu ogsaa godt, at han i sine Foranstaltninger gør Uret navnlig mod de jyske Egne, og saa vil han lappe paa Uretten. Jeg vil sige til ham, at bedre end at lappe paa en Klædning er det at lade være at rive den itu.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg faar jo Lejlighed til at diskutere mere med det ærede Medlem (P. Th. Nielsen), da han nu har bebudet, at han vil vende tilbage til andre af mine Udtalelser, derfor skal jeg her kun sige to Ting: Den ene er den, at naar jeg har nævnt, hvad det ærede Medlem, efter hvad den overordentlige Kommissions Protokol udviser, har udrettet, hvad han har tilraadet, hvorledes han har handlet, er det udelukkende, fordi det ærede Medlem i sit første Foredrag stillede sig op og erklærede, at saadan og saadan havde han gjort i Modsætning til sine øvrige Kolleger, og fordi han gentagende har harcelleret over dem og angrebet og kritiseret dem paa en Maade, som jeg, der har nedsat denne Kommission, fandt mig nødsaget til at væge dem imod. Den anden Ting, jeg skal meddele, er denne: Det ærede Medlem forsøger nu atter i Dag at henvise til, at Maksimalprisen Fastsættelse ikke nytter noget som helst overfor Brødpriserne, da disse atter i Gaar var steget. Nu kan han dog nok forstaa, at saa længe den danske Rug til

Maksimalpris ikke er kommet frem, kan den ikke indvirke paa Brødpriserne. Jeg har i Dag fra Rugbrødsfabrikantforeningen modtaget følgende Skrivelse, som jeg i den Anledning, det ærede Medlem har givet mig, skal oplæse: „Da den Onsdag den 20. ds. foretagne Forhøjelse af Rugbrødsprisen fejlagtig og ganske uden Grund er blevet tilskrevet politiske Motiver, og da Indenrigsministeren har ønsket, at der snarest muligt og inden 1. Februar træffes Overenskomst med os om Rugbrødsprisen i Resten af indeværende Høstaar, er vi indgaaet paa straks — fra Lørdag den 23. ds. — at nedsætte Rugbrødsprisen til 93 Øre“.

Niels Frederiksen: Den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) beskyldte mig for, at jeg mod bedre Vidende havde bestridt Rigtigheden af hans Paastand om, at han aldrig havde modsat sig Indkøb fra Regeringens Side. Jeg vil gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at jeg bestred Rigtigheden af denne Paastand med den Motivering, der er givet i Hvidbogen Side 91, og den ærede Ordfører svarede med at henvise til en Afgørelse, hvorom der er givet Meddelelse paa Side 28. De to Ting har ikke det mindste med hinanden at gøre. Jeg har aldrig heri Tinget eller andetsteds bestridt Rigtigheden af, at det ærede Medlem vilde medvirke til, at der indkøbtes 50,000 Tdr. Hvede til Oplagring i København. Jeg synes, at atter dér forveksles den ærede Ordførers Forholdene i en ganske overordentlig Grad.

Ordføreren for Forespørgerne (P. Th. Nielsen): Det ærede Medlem fra Lejre (Niels Frederiksen) er ganske paa Vildspor. Det, som staar paa Side 91 i Hvidbogen, er, saa vidt jeg kan skønne, en Meddelelse, som er udsendt af Indenrigsministeriet, og ikke en Indstilling fra Kommissionen.

Maa jeg dernæst sige til den højtærede Minister, at naar han vil bruge Kommissionens Protokol og anvende den imod mig, vil jeg meget opfordre ham til, at han til Brug for dette høje Ting offentliggør denne Protokol, og navnlig maa jeg meget bede om, at han offentliggør samtlige mine Udtalelser, som de fremtræder i denne Protokol, saa kan Tinget selv dømme.

Indenrigsministeren (Rode): Kommissionsprotokollens Offentliggørelse raa-der den overordentlige Kommission over. Men overfor den ærede Ordførers Paastand: